

[Stegger Nielsen.]

angivne Foranstaltninger træffes, kan undgaas væsentlige Forstyrrelser, maa ikke benyttes paa Søn- og Helligdage samt paa Hverdage i Tiden mellem Kl. 18 og Kl. 24.“

I den nuværende Affattelse af § 3 har man indført de i Lukkeloven nævnte Tider for Hverdagens Vedkommende, og paa Søn- og Helligdage maa saadanne Maskiner ikke bruges i Tiden efter Kl. 12 Middag, herfra dog undtaget elektriske Maskiner og Apparater, der bruges paa Hospitaler og lignende Institutioner. Denne Affattelse af § 3 er, synes jeg, betydelig bedre end den oprindelige, og man maa være tilfreds med den her skete Ændring. Som vi hørte af Ministerens Redegørelse, gælder Bestemmelsen ikke mindre Maskiner som Støvsugere, Haartøringsapparater og smaa transportable Motorer, for saa vidt de er forsynede med Kondensatorer.

Saa kun en lille Bemærkning angaaende den anden Støjforvolder, Tilbagekoblingen, Hylerplogen, som den benævnes i daglig Tale. Lovforslagets § 6 siger kort og godt herom, at det er forbudt at benytte et Modtageanlæg paa en Maade, som maa forudsættes at medføre Forstyrrelser for andre Lyttere. Administrationen af denne Bestemmelse paahviler Radoraadet, medens Administrationen for de øvrige Paragraffers Vedkommende er paalagt Elektricitetskommissionen, og Udgifterne ved Administrationen afholdes af Radiospredningsfonden. Ikke mindst paa Grund af dette sidste Faktum maa jeg finde det rimeligt, at der er givet Radoraadet Forhandlingsret overfor Elektricitetskommissionen angaaende de herhen hørende Spørgsmaal.

Maa jeg som en Sidebemærkning indskyde — det maa dog siges at ligge lidt udenfor denne Sags Behandling —, at den værste Støjforvolder i Øjeblikket indenfor dansk Radiofoni er den norske Sendestation, som ligger umiddelbart op ad Kalundborg. Jeg benytter Lejligheden til at nævne dette, for at man kan have Opmærksomheden henvendt herpaa, naar der bliver Tale om nye Bølgelængder.

I det store og hele forekommer det mig, at det foreliggende Lovforslag er tilfredsstillende. Jeg finder det rigtigt, at man gradvis udbygger vor Radiolovgivning her i Landet; de her foreslaaede Foranstaltninger er aabenbart nødvendige, men ifølge Sagens Natur maa de ikke overdrives eller føres for hurtigt frem. Jeg paaskønner derfor den Bestemmelse, der er indføjet i Lovforslaget, og som paalægger de Lyttere,

der klager, visse pekuniære Forpligtelser. Selv om Radiofonien er en stor og værdifuld Kulturfaktor, maa Erhvervslivets Interesser altid være Nr. 1, og det opfordrer til, at man ved en saadan Lovgivning gaar varsomt frem. Det er derfor ogsaa rigtigt, at man tidsbegrænser Loven til den 1. Maj 1933.

Der er fra en enkelt Side udtalt Ønske om Udvalgsbehandling; mit Parti har ikke haft dette Ønske, men jeg vil mene, det kan blive en kort Udvalgsbehandling. Paa mit Partis Vegne tilsiger jeg vor Medvirken til en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget.

Laurits Knudsen: Da der allerede er gjort meget udførligt Rede for det foreliggende Lovforslag om Foranstaltninger mod Forstyrrelser af Radiomodtagning, skal jeg ikke komme langt ind paa det. Lovforslaget blev fremsat i December Maaned 1930, og det er sikkert rigtigt, som den højtærede Minister den Gang udtalte, at da der her er Tale om en Forsøgslovgivning, bør man gaa frem med den største Forsigtighed. Det tror jeg ogsaa er blevet understreget ved de Ændringer, der er foretaget i Folketinget. Betragter man den store Stigning i Lytternes Antal, som i 1925—26 var 28 000 og nu er steget til langt over 400 000, har man egentlig talt der Aarsagen til de voldsomme Forstyrrelser, der er opstaaet gennem Aarene, thi Støjen maa først og fremmest føres tilbage til Lytterne, det er dem, der fremkalder den. Jeg forstaar da heller ikke Lovforslaget saaledes, at man ved Hjælp af disse Foranstaltninger skulde være i Stand til at afskaffe alle de Forstyrrelser, som fremkommer dels fra elektriske Maskiner og forskellige andre Slags elektriske Anlæg, dels og ikke mindst fra Lytternes Misbrug af Tilbagekoblingen, men jeg tror, at man ved Hjælp af Loven i høj Grad kan reducere al den Uro, og det vilde allerede være et stort Fremskridt.

Jeg skal, som sagt, ikke komme langt ind paa Enkeltheder i Lovforslaget. I de 3 Maaneder, det har været til Behandling i Folketinget, er det undergaaet væsentlige Forandringer, og der er, saa vidt jeg kan se, taget rimelige Hensyn. En Række Deputationer er mødt frem, og det kan sikkert ikke bestrides, at det er sagkyndige Deputationer, der er mødt frem, og som i Fællesskab med Udvalget har drøftet mulige Ændringsforslag. Resultatet blev, som allerede nævnt, at der i det i Folketinget fremsatte Lovforslag indførtes en Række Ændringer, vistnok 14 i alt, men da disse Ændringer alle er tiltraadt af den højtærede Minister og Udval-